

เรื่องคุยของลูกตอนที่18. ไปทะเลกันดีกว่า

โพสต์เมื่อ ต.ค. 17, โพสต์โดย [amijung](#) หมวดหมู่ [บันทึกลูกรัก](#)

```
(function() { var po = document.createElement('script'); po.type = 'text/javascript'; po.async = true; po.src = 'https://apis.google.com/js/plusone.js'; var s = document.getElementsByTagName('script')[0]; s.parentNode.insertBefore(po, s); })(  
(adsbygoogle = window.adsbygoogle || []).push({ google_ad_client: "ca-pub-8026950304384140", enable_page_level_ads: true  
}));
```

สัปดาห์ที่แล้วไปราชมุขบุรี. สัปดาห์ที่ผ่านมาเราไปเที่ยวที่พื้พ่ายกันสนุกมาก ๆ เพราะเราไปพักที่โรงแรมเซนทารา แกรนด์ มิราจ บีช โฮเต็ล. ที่แถวนาเกลือ พื้พ่ายตอนแรกดูจากเว็บไซต์คิดว่า สวนน้ำจะประมาณคล้าย ๆ กับสวนสยามหรือเป่ล่าน้ำ. จะมีอะไรให้เที่ยวให้เล่น หรือมีกิจกรรมอะไรบ้าง เพราะไม่เคยไปพักแบบที่บอกว่ามีสวนน้ำด้วย. ปรากฏว่าจองโรงแรมไว้อสองคืนพอจะกลับลูกอยากอยู่ต่อเป็นคืนที่สาม (แต่ไม่ได้เพราะห้องเต็มมีคนมารอเข้าพักต่อแล้ว). เพราะที่นี่สวย. สนุก สวนน้ำล้งการงานสร้างมาก ๆ (ค่าน้ำจากปากของยูริจังเลย). ห้องพักก็ดีด้วย ไม่ผิดหวังเลย แลมเจ้าหน้าที่ทุกฝ่ายก็คล่องแคล่วเป็นมืออาชีพมาก ๆ ด้วย การบริการทุกอย่างรวดเร็วดี ไม่รอนานห้่งๆ ที่แขกที่มาพักเยอะมาก ทั้งคนไทยและชาวต่างชาติ. มาเที่ยวนี้สองสาวของเรา. เริ่มตาโตเห็นความสำคัญของการใช้ภาษาขึ้นมากที่เลย เพราะชาวต่างชาติเยอะจริงๆ ทั้งคนจีน เกาหลี ญี่ปุ่น ยุโรป อังกฤษ อเมริกา. งานนี้เลยเดาเกินใหญ่กว่าภาษาที่ได้อันเป็นของชาติไหนกันบ้าง. ถ้าเป็นภาษาญี่ปุ่น. เอมิกับยูริก็จะพยายามให้ดิฉันพูดทักทายด้วย. แต่เท่าที่ดูน่าจะเป็นคนจีนกับเกาหลีมาเที่ยวเยอะมากกว่า. ตอนที่สองสาวไปเล่นสวนน้ำนั่งเล่นทรายกันก็เลยได้รู้จักกับครอบครัวคนเกาหลีที่เพิ่งมาเที่ยวเมืองไทยครั้งแรก. มาเที่ยวหนึ่งอาทิตย์บอกว่าชอบเมืองไทยมากเลย สนุก ดิฉันได้คุยไปด้วย(ภาษาอังกฤษนะค่ะ ภาษาเกาหลีพูดไม่เป็นถึงแม้ว่าจะชอบดูละครเกาหลีเหมือนกันก็ตามที่)ตาก็มองผิวขาวสวยของลูกสาวลูกชายของเขาด้วย น่าอิจฉาอะ. เด็กอะไรน่ารัก ผิวขาวเนียน ดี...ดี ดูนุ่นน่าสัมผัสอะ ว่าแล้วก็หันกลับมามองหน้าลูกสาวตัวเองทั้งสองคน ตอนนี้น้ำคำแดดแบบอย่างที่เราได้ว่าคำมาก ผ่านไปปีหนึ่งจะขาวขึ้นไหมเนี่ย. เพราะปิดเทอมคราวนี้โดนแดดกันเยอะมากทำอะไรไม่รอดอะ. เห็นแล้วมันอดเปรียบเทียบไม่ได้จริงๆ...ถึงแม้ว่ามันจะมีคำแนะนำจากกูรูทั้งหลายว่าเราไม่ควรจะเอาลูกเราไปเปรียบเทียบกับลูกของคนอื่นก็เถอะ. งานนี้แตกต่างอย่างเห็นๆเลยอะ

พูดถึงเรื่องภาษาต่างประเทศ ตอนนี้นั้นสำคัญมาก ๆ เลยนะค่ะ เพราะถ้าเราไม่เรียนภาษาพูด ดิฉันคิดว่าอีกหน่อยเราก็จะต้องเรียนภาษาไปกันแล้วละค่ะ เพราะตอนที่ดิฉันอยู่ในลิฟท์ของโรงแรม. พอลิฟท์เปิดก็ มีผู้ชายอายุเยอะนิดหนึ่ง พูดภาษาอะไรก็ไม่รู้ฟังไม่ออก เอ..จะว่าภาษาอังกฤษ ก็ฟังไม่รู้ว่ถามอะไร แต่ดูจากมือที่ท่าเหมือนจะถามว่าลิฟท์ขึ้นไหน จากท่าที่พยายามชูนิ้วชี้ขึ้นเพดาน. เลยคิดว่าอ้อ ดิฉันก็เลยพยักหน้าไปว่าใช่สรุปว่า. เข้าใจกันแล้ว อะอะอะ. สรุปว่า อย่างน้อยก็โชคดีที่มีภาษาไป แล้วถ้าไม่มีมือมาช่วยไปละ. คราวนี้ก็ไม่รู้จะทำอย่างไรแล้วละ

เดี๋ยวมึงก็ต้องเลือกเรียนภาษาที่สามที่สาธิตเกษตร พหุภาษา ในตอนขึ้นป.4ว่าจะเรียนภาษาจีนหรือญี่ปุ่น. เอมียังตัดสินใจเลือกไม่ได้เลยว่อันไหนจะดีและเหมาะกับตัวเองมากกว่า เพราะดิฉันอยากให้เรียนจีน แต่ที่บ้านมีหนังสือเรียน ตำรา การ์ตูน นิทาน ซีดี ที่ดิฉันได้มาจากญี่ปุ่น บางเล่มเพื่อนซื้อมาให้บ้าง ก็อยากรู้ภาษาญี่ปุ่นจะได้เข้าใจทั้งเวลาที่เราอ่านนิทานญี่ปุ่นกับแอบฟังเวลาที่ดิฉันคุยภาษาญี่ปุ่น(แบบงูๆปลาๆ)กับเพื่อนชาวญี่ปุ่น หรือเวลาเจอคนญี่ปุ่นบางครั้งก็ทักทายกันบ้าง เลยทำให้เอมิลเลือกไม่ถูกเลยเพราะจีนก็อยากเรียน ญี่ปุ่นก็อยากคุยเป็น งานนี้เอมิกจะอยากแหยงออกเป็นหลายๆคนเลยละ เพราะอยากคุยไปทั่ว กิจกรรมสนุกๆที่โรงเรียนก็เยอะด้วยอะ อยากร่วมกิจกรรมหมดเลย (ไม่ค่อยงกเลยเนอะ ลูกชั้น). ต้องรอดูกันต่อไป

เป็นเรื่องน่าแปลกมาก. เวลาที่ดิฉันไปเที่ยวหรือไปทำธุระอะไรที่ข้างนอกบ้านมักจะเจอคนรู้จักหรือว่าได้เพื่อนใหม่. แต่พอคุยถามไปถามมาก็กลายเป็นว่ามีคนรู้จักกันหรือว่าเป็นเพื่อนของเพื่อนกันอีกที. สงสัยว่าเราจะแก่แล้วจริงๆเลยมีคนให้รู้จักกันไปมาอยู่เยอะแยะไปทั่วเลย เมื่อปิดเทอมคราวที่แล้ว ครอบครัวดิฉันพากันไปพักที่ตุลีสอร์ท เกาะช้าง. ก็ไปเจอคุณหมอที่เคยทำงานที่ร.พ.(สมัยยังสาว ๆ อยู่). พอ มาที่เซ็นทารา. คราวนี้ก็เจอครอบครัวคุณหมออีกท่านพาลูกๆมาเที่ยวอีกเหมือนกัน. แลมเจอเพื่อนร่วมงานคุณพ่อมาทักอยู่ห้องใกล้ๆกันอีก ช่างบังเอิญอีกแท้ๆเลย...

ต้องยอมรับว่าโรงแรมนี้บรรยากาศดีมาก ๆ อลังการงานสร้างอย่างที่ยูริลูกสาวคนเล็กบอกจริงๆ เพราะตั้งแต่เ่่งต้อนรับที่ใกล้กับล็อบบี้ สวย ใหญ่โต สโลว์การจ้ดเหมือนพวกโรงแรมสโลว์บาติเลย เน้นการตกแต่งแบบธรรมชาติด้วยไม้ ไม้ไผ่. กิ่งไม้. ดอกไม้เก๋ ๆ หินสวย ก้อนใหญ่ๆ. รอบๆโรงแรมมีน้ำตกจำลองอยู่หลายที่มาก ๆ. และมีการจัดโซนต่างๆที่ลงตัวมาก ๆ. ยูริอยากพักที่นี้อยากเล่นน้ำต่อไม่อยากจะกลับบ้านเลย

ส่วนของสวนน้ำมีแบ่งเป็นสระต้น. สระลึก.บริเวณสำหรับให้กระโดดน้ำได้(ลึกมาก3.8เมตร). สระที่ใกล้ชายหาดให้เล่นทรายได้ด้วย. สไลด์เดอร์สำหรับเด็กๆ เล็ก ๆ.และ สำหรับผู้ใหญ่หรือเด็กโต.อีกต่างหาก. ของเอมิกับยูริชอบเล่นของเด็กโต. ขนาดดิฉันเองยังไม่กล้าเล่นเลยเพราะไม่ชอบแบบว่าหวาดเสียว. แต่ยูริซิคะ. มีห่วงยางติดตัวแค่อันเดียวก็วิ่งไปต่อแถวขอสไลด์ลงน้ำแล้ว. ถามว่าไม่กลัวเหรอ บอกว่าไม่กลัว. มันตื่นเต้นดีเหมือนหัวใจมันบีบแรงๆแทบจะกระเด็นออกมา(นั่นดูซิคะ คำพูดคำจาของเด็ก. 5 ขวบ ช่างพูดจริง...จริงเลย)ประมาณว่าคงจะหวาดเสียวดีละมั้งคะ. แต่สำหรับดิฉันขอบอกว่าอะไรที่เกี่ยวกับความเร็วหรือโลดโผน เห็นทำจะไม่ถูกกันเลยได้แต่ยืนมองคอยดูแลเด็กๆเล่นน้ำกัน. นอกจากนั้นก็ยังมิโซนที่ทำเป็นทางน้ำไหลให้ค่อยๆล่องห่วงยางอันใหญ่ให้ไหลไปตามน้ำด้วยก็สนุกดีสำหรับคนที่ชอบเล่นน้ำได้ทั้งวัน ไม่น่าพลาด. สำหรับลูกสาวมาค่าสองคืนก็ยังบอกว่าไม่พอเลยคะ. คราวหน้าต้องมาพักอีกให้ได้เลย.

ส่วนเรื่องอาหารการกิน ดิฉันแนะนำว่าหาทานข้างนอกก็น่าจะประหยัดและตรงใจเรามากกว่าเพราะร้านอาหารเยอะมากๆ

ถ้าทานอาหารเข้าไปโรงแรมคิดประมาณ880

บาทต่อคนซึ่งถือว่าแพงมากสำหรับครอบครัวดิฉันเพราะกินยังงี้ก็ไม่เกินกระเพาะเล็กๆไปได้เลยต้องขอออกมาหาทานข้างนอกเองดีกว่า

สะดวกกว่าด้วยเพราะจะนั่งกินเมื่อไหร่ นานเท่าไหนก็ได้เลยไม่เร่งรีบ

เรื่องการเดินทางก็สะดวกไม่ยากเลย คนแถวนั้นรู้จักกันดีหมดเลย ขับรถหลงยังงี้ไปถึงอยู่ดี. ปีนาค่อยหาเวลาไปเที่ยวกันใหม่อีกที คราวนี้จะเจอคนรู้จักกันอีกไหมเนี่ย.

แท็ก: ไม่ระบุคำค้นหา

[Powered by EasyBlog for Joomla!](#)